

har en lov. Så skal vi bare have fundet pengene. Det vil jeg også anbefale sker hurtigt.

Så skal jeg gøre opmærksom på, og det er selvfølgelig igen til venstre side af salen, at vi havde besøg i Trafikudvalget af en meget stor delegation fra Fyn, både amtet og de berørte kommuner og erhvervslivet og andre. De gik alle sammen og enstemmigt i de forskellige byråd samt i amtsrådet ind for, at denne motorvejsstrækning er nødvendig. Det hører da også lidt med. Jeg ved godt, at det er Folketinget, der skal beslutte, men det må da have interesse for samtlige partier at vide, at der er den fulde, brede, enstemmige tilslutning fra alle brancher, alle fag og alle partier på Fyn til, at denne strækning er nødvendig.

Det sidste, jeg skal sige, har relevans både for dette lovforslag og de to næste, vi skal behandle, og det er en bemærkning til hr. Kolstrup. Han var heroppe at sige: Vi ved jo alle sammen, at motorveje skaber flere motorveje. Jeg må sige til hr. Kolstrup: Nej, det vidste jeg ikke, og jeg ved det heller ikke endnu, for jeg tror ikke på det. Jeg har aldrig hørt om en han- og en hunmotorvej, man kan parre og så få en ny motorvej ud af det.

Jeg skal sige hr. Kolstrup, hvad der skaber motorveje. Det gør behov. Ved behov skal vi bygge motorveje. Er der ikke behov, så er der heller ingen berettigelse, og så skal der ikke bygges motorveje. Så enkelt er det.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Kolstrup som ordfører.

Søren Kolstrup (EL):

Det er rigtigt, at en meget talstærk delegation fra Fyn ønskede, som det er blevet sagt i dag, den her motorvej. Men hvorfor er det, man ønsker motorvejen? Det er, fordi man har opgivet at føre politik på en lang række andre områder i det her land. Man har opgivet at føre en selvstændig industripolitik. Man har opgivet at føre en selvstændig egnsudviklingspolitik. Man har så tilbage én eneste måde at løse problemerne på. Det er at sige, når man har et problem i en egn af landet: Vi skal have en ny vej, vi skal have en ny motorvej. Og så håber man, at livet bliver bedre.

Det er en reduktion af politikken, det er en simplificering af alle problemstillinger.

Herregud, hvad kunne man ikke få for en milliard kroner? Syd-fyn har problemer. Ja, det er et egnsudviklingsområde. Men tænk, om det

danske Socialdemokrati, det regeringsbærende parti, som man dog trods alt var engang, havde en forestilling om, hvordan man førte en anstændig industri- og egnsudviklingspolitik i det her land. Men tilbage er åbenbart kun ét ord: motorvej.

Vi, der går imod motorvejen, skal repetere, at vi gør det, fordi det er til skade for miljøet. Nye og bedre veje skaber trafikspring, og en ny vej, ja, den avler mere trafik, mere CO₂-udslip, flere kvælstofoxider. Dertil kommer, at det er et angreb på natur og landskab. Man ødelægger herlighedsværdier. Det gælder i skovene nord for Svendborg; det gælder i området omkring Vindinge Å; det gælder i engene ved Kværndrup, Dongs Højrup. Og her er ikke nogen fortrydelsesret. Man kan ikke bagefter komme og sige: Undskyld, det mente vi ikke, vi ville sådan set ikke ødelægge den fauna og flora. Den her investering binder, og derfor er der én ting at sige om den: Om igen!

Der er nogle, der siger, at motorvejen kan skabe et bedre erhvervsliv og et mere ensartet grundlag for, at vi kan få en spredning i erhvervene. Jeg beklager, men man kan lige så godt risikere, at motorvejen får en sugerørseffekt, at det er Svendborg, der bliver taberen, og det er området omkring Odense, der bliver vinderen. Det er det uhyggelige perspektiv i det her.

Til sidst: Det tragiske i diskussionen er, at man har opgivet at diskutere alternativerne. Alternativerne består ikke bare i, at man så får en lidt bedre bane. De består i at diskutere, hvordan bane og bus og gods og lokaltrafik og udbedring af cykelruterne kan spille sammen, og selvfølgelig også, hvad vi hidtil har besluttet omkring Svendborg-Odense-banen.

Jeg skal generelt beklage, at vi har fået de tre lovforslag, og konstatere, at det er et udtryk for, at miljøbevægelsen og en lang række andre bevægelser er blevet trængt i defensiven. Men dertil er selvfølgelig kun ét at sige: at man ikke må gå hjem og lægge sig på sofaen. Tværtimod er der grund til hele tiden at udvikle alternativerne til de her brutale løsninger.

Vi må ikke opgive håbet om, at man kan styrke den kollektive trafik, og at vi igen kan få diskuteret, hvordan man laver en anstændig egnsudviklingspolitik i det her land til gavn for de områder, der virkelig har behov herfor. Det har bl.a. Syd-fyn, bestemt, men det gøres ikke ved en motorvej, der kan have uhyggelige følger for området.